

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 29T/2/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121010047
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mário Pohorelský
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2022:2121010047.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudcom Mgr. Máriom Pohorelským v trestnej veci obžalovaného: Y. Z., nar. XX.XX.XXXX B. I., hlásený trvalý pobyt Q. I., t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou, pre prečin týrania zvierat podľa § 378 ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. b) Trestného zákona v znení účinnom do 31. októbra 2020, na hlavnom pojednávaní v Trnave 20. mája 2022

r o z h o d o l :

Obžalovaný

Y. Z., nar. XX. U. XXXX B. I.,
hlásený trvalý pobyt Q. I.,
t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu
odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou,

s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e

28. augusta 2020 asi o 21:37 hod. v Trnave na Coburgovej ulici č. 27 v ubytovni Strediska sociálnej starostlivosti z otvoreného bytu č. XXX na X. poschodí približne z výšky 15 metrov pod vplyvom alkoholu úmyselne bez primeraných dôvodov na jeho usmrtenie vyhodil psa čierno - bielej farby presne nezisteného plemena vo veku cca 5-6 mesiacov, ktorý následkom pádu na asfaltový chodník utrpel zranenie, na následky ktorého uhynul,

t e d a

utýral zvieru na mieste prístupnom verejnosti,

č í m s p á c h a l

prečin týrania zvierat podľa § 378 ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. b) Trestného zákona v znení účinnom do 31. októbra 2020.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 378 ods. 2 Trestného zákona v znení účinnom do 31. októbra 2020 s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 4 Trestného zákona a § 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 (dvadsaťosem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaraďuje obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona zrušuje výrok o treste uloženom v trestnom rozkaze Okresného súdu Trnava č. k. 3T/30/2021-100 zo 4. augusta 2021, právoplatnom 26. augusta 2021, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ť o v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava podal na tunajší súd 11.01.2021 obžalobu na obžalovaného Y. Z.Á. pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin týrania zvierat podľa § 378 ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. b) Trestného zákona v znení účinnom do 31. októbra 2020.

Na hlavnom pojednávaní konanom 22.04.2022 obžalovaný urobil vyhlásenie podľa ustanovenia § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Na všetky otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku položené súdom obžalovaný odpovedal „áno“.

Súd zistil stanovisko prítomného prokurátora a obhajkyne, ktorí súhlasili s tým, aby súd prijal vyhlásenie obžalovaného. Súd vyhlásenie obžalovaného prijal a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná a na hlavnom pojednávaní vykoná iba dôkazy súvisiace s rozhodnutím o treste a o náhrade škody.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného a oboznámením sa s listinnými dôkazmi - dohodou o pracovnej činnosti obchodnej spoločnosti Y. W..Y..R.. zo 16.06.2020, mzdovými listami za obdobie po 13.02.2019, trestným rozkazom Okresného súdu Trnava č. k. 3T/30/2021-100 zo 4. augusta 2021, odpisom registra trestov a odpoveďou na lustráciu v Centrálnnej evidencii správnych deliktov a priestupkov. Obhajoba navrhla aj výsluch svedkyne J. I., ktorá po zákonom poučení využila právo odoprieť vypovedať ako družka obžalovaného.

Obžalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že je mu strašne ľúto, že to spáchal. Vyjadril súhlas s uložením trestu povinnej práce. Živí sa murárskou prácou, ktorú vykonáva dvadsať rokov a je vyučený murár. Pracoval v obchodnej spoločnosti a neskôr u brata na živnosť.

Z dohody o pracovnej činnosti vyplynulo, že obžalovaný pred nástupom na výkon trestu odňatia slobody uloženého trestným rozkazom Okresného súdu Trnava č. k. 3T/30/2021-100 zo 4. augusta 2021, právoplatným 26. augusta 2021, vo výmere osem mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia pracoval ako stavebný robotník s dohodnutou dĺžkou pracovného času zamestnanca 10 hodín týždenne. Obžalovaný v období od 13.02.2019 do 08.01.2021 zarobil v priemere 161,25 eura mesačne v čistom.

Z odpisu registra trestov vyplynulo, že obžalovaný bol doposiaľ osemkrát súdne trestaný, v rokoch 1992-1995 päťkrát súdne trestaný za trestnú činnosť spáchanú vo veku mladistvého. Rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 6T/66/2006 z 8. marca 2007 mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere jeden rok na skúšobnú dobu v trvaní tri roky, v ktorej sa osvedčil. V skúšobnej dobe určenej trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 1T/87/2017 z 5. decembra 2017 v trvaní dva roky a šesť mesiacov sa obžalovaný neosvedčil a na trest odňatia slobody vo výmere jeden rok a tri mesiace nastúpil 3. decembra 2021. Okresný súd Trnava trestným rozkazom sp. zn. 3T/30/2021 zo 4. augusta 2021 uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere osem mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Obžalovaný sa dopúšťal prevažne majetkovej trestnej činnosti reprezentovanej trestným činom krádeže, avšak dopustil sa aj trestného činu poškodzovania cudzej veci, útoku na verejného činiteľa, ublíženia na zdraví, porušovania domovej slobody a zanedbania povinnej výživy.

Z odpovede na lustráciu v Centrálnnej evidencii správnych deliktov a priestupkov vyplynulo, že obžalovaný má v období od 24.05.2016 do 09.11.2021 evidovaných dvadsaťštyri záznamov, z ktorých najväčšiu časť predstavujú priestupky proti občianskemu spolunažívaniu (fyzické napadnutia rôznych osôb) a za nerešpektovanie prevádzkových pravidiel v priestore trnavskej železničnej stanice požívaním alkoholu.

Z trestného rozkazu Okresného súdu Trnava č. k. 3T/30/2021-100 zo 4. augusta 2021, právoplatného 26. augusta 2021, vyplynulo, že obžalovaný bol uznaný za vinného zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, keď v období od mesiaca jún 2020 najmenej do 4. augusta 2021 v Trnave ani na iných miestach na území Slovenskej republiky úmyselne riadne a včas neplatil výživné na svojho maloletého syna Y. V., nar. XX.XX.XXXX, čím mu vznikol dlh na výživnom vo výške 700,- eur. Obžalovanému bol uložený trest odňatia slobody vo výmere osem mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku po prednesení obžaloby predseda senátu poučil obžalovaného o jeho práve urobiť niektoré z vyhlásení, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe.

Podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe alebo urobil vyhlásenie podľa odseku 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) a zároveň obžalovaného poučil, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c).

Podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku ak súd rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného podľa odseku 5 prijíma, zároveň vyhlási, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná, a vykoná dôkazy súvisiace s nepriznaným skutkom, výrokom o treste, náhrade škody alebo ochranného opatrenia. To nevylučuje možnosť výsluchu obžalovaného o účasti inej osoby na žalovanej trestnej činnosti.

Prokurátor v záverečnej reči s poukazom na vyhlásenie obžalovaného navrhol uznať ho vinným na skutkovom a právnom základe uvedenom v obžalobe. Navrhol uloženie súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere dva roky a štyri mesiace podľa § 378 ods. 2 Trestného zákona so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a zároveň zrušiť výrok o treste uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 3T/30/2021.

Obhajkyňa v záverečnej reči uviedla, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine. Toto vyhlásenie korešpondovalo aj s dôkazmi vykonanými v prípravnom konaní. Skutok, ktorý spáchal, oľutoval. Z listinných dôkazov je zrejmé, že trestným rozkazom Okresného súdu Trnava vydaným 28.07.2021 v tomto konaní bol odsúdenému uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere dvadsaťosem mesiacov. Z oboznámených listinných dôkazov, konkrétne z odpisu registra trestov, vyplýva, že v čase pred aktuálnym skutkom a zbíhajúcim sa skutkom, za ktorý bol prokurátorom navrhovaný súhrnný trest, bol naposledy súdne trestaný nepodmienečne v 90. rokoch, čiže v dobe keď bol mladistvý resp. vo veku blízkom mladistvému. Tiež v čase pred spáchaním aktuálneho skutku 28.08.2020 nebol vyhlásený žiadny odsudzujúci rozsudok za iného jeho trestný čin, ktorý by ho „varoval“ pred možným uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody. Z listinných dôkazov prekladaných obhajobou a to z dohody o pracovnej činnosti vyplýva, že obžalovaný bol dlhodobejšie pred nástupom do ústavu na výkon trestu odňatia slobody zamestnaný. Vzhľadom na všetky tieto uvedené skutočnosti a hlavne s prihliadnutím na to, že obžalovaný uľahčil svojím vyhlásením o vine samotný priebeh hlavného pojednávania, navrhla súdu vo výroku rozsudku o vine uznať vinného v súlade so skutkovou a právnou vetou obžaloby a čo sa týka výroku o treste, bola toho názoru, že u obžalovaného je potrebné prihliadnúť na poľahčujúcu okolnosť § 36 písm. l) Trestného zákona a zároveň navrhla, aby súd zväžil možnosť analógie a aplikoval ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 39 ods. 3 písm. e) Trestného zákona, kde podľa praxe trestnoprávných súdov je možné v prípade, že obžalovaný uzná vinu, tak ako to urobil obžalovaný na hlavnom pojednávaní, aplikovať mimoriadne zníženie trestu, tak ako by sa to stalo v prípade konania o dohode o vine a treste. S poukazom na to navrhla, aby súd potom podľa § 44 Trestného zákona upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na to, že trest uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 3T/30/2021 je dostatočný a zároveň je splnená podmienka uvedená v § 39 ods. 3 písm. e) Trestného zákona.

Obžalovaný v záverečnej reči uviedol, že je mu to veľmi ľúto, všetko ľutuje. Je to všetko inak ako to bolo, ale ľutuje to. Po udelení práva posledného slova sa nevyjadril.

Podľa § 378 ods. 1 písm. c) Trestného zákona v znení účinnom do 31. októbra 2020 kto utýra zviera, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 378 ods. 2 písm. b) Trestného zákona odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 verejne alebo na mieste prístupnom verejnosti.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 prvá veta Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je, že páchatel priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 37 písm. h) Trestného zákona priťažujúcou okolnosťou je, že páchatel spáchal viac trestných činov.

Podľa § 37 písm. m) Trestného zákona priťažujúcou okolnosťou je, že páchatel bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy prechádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2 prvá a druhá veta Trestného zákona spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatelovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom.

Podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona ak súd odsudzuje páchatela za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbíhajúcich sa trestných činov. Ak súd dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd zaradí páchatela na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že obžalovaný sa skutku uvedeného v obžalobe, ku ktorému spáchaniu sa na hlavnom pojednávaní priznal a jeho spáchanie úprimne oľutoval, dopustil pred obdobím spáchania skutku právne kvalifikovaného ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa §

207 ods. 1 Trestného zákona, za ktorý mu bol právoplatne uložený trest odňatia slobody. Z tohto dôvodu boli naplnené zákonné podmienky pre uloženie súhrnného trestu odňatia slobody. Rešpektujúc zásady uloženia úhrnného trestu je potrebné uviesť, že za prečin zanedbania povinnej výživy možno uložiť trest odňatia slobody vo výmere až na dva roky a za prečin týrania zvierat podľa § 378 ods. 2 Trestného zákona v znení účinnom do 31. októbra 2020 (od 1. novembra 2020 je to § 305a ods. 2 Trestného zákona) trest odňatia slobody vo výmere jeden rok až päť rokov, teda prísnejšie trestný je prečin týrania zvierat podľa § 378 ods. 2 Trestného zákona.

Pri zohľadnení pomeru poľahčujúcich okolností (pri obžalovanom bola zistená jedna - priznanie sa k spáchaniu trestného činu a jeho úprimné oľutovanie) a priťažujúcich okolností (zistené boli dve - spáchanie viacerých trestných činov a odsúdenie za trestný čin po zrelom posúdení povahy predchádzajúceho odsúdenia) sa dolná hranica trestnej sadzby vo výmere jeden rok zvýšila o jednu tretinu (16 mesiacov) na dva roky a štyri mesiace (28 mesiacov).

Obhajoba navrhovala súdu zvážiť možnosť analógie pri aplikovaní ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 39 ods. 3 písm. e) Trestného zákona vzhľadom na uznanie viny obžalovaným. Pri splnení podmienky podľa § 39 ods. 3 písm. e) Trestného zákona by do úvahy taktiež pripadalo upustenie od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Trestného poriadku. Súd len v krátkosti poukazuje na to, že samotné priznanie viny obžalovaného v porovnaní s dvomi priťažujúcimi okolnosťami nepovažoval za dostatočné na využitie inštitútu mimoriadneho zníženia trestu alebo pre upustenie od uloženia súhrnného trestu odňatia slobody. Súd však zohľadnil vyhlásenie obžalovaného o jeho vine pri uložení trestu, keď nepodmienečný trest odňatia slobody (miernejší trest nebolo možné uložiť vzhľadom na trest uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava č. k. 3T/30/2021-100 zo 4. augusta 2021) uložil odsúdenému na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby, t. j. vo výmere 28 mesiacov.

Nakoľko obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prečinu týrania zvierat 28. augusta 2020 vo výkon trestu odňatia slobody, súd zaradil obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti výroku o uznání viny nie je prípustné odvolanie ani dovolanie okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Proti výroku o treste možno podľa odvolanie v lehote 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Trnava. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Trnave. Odvolanie má odkladný účinok.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokolvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh.

Oprávnená osoba sa môže vzdať práva podať odvolanie.